

3. Az Oltáriszentség

1. Gyülekezés

Személyes beszámolók az előző időszakról. Az előző „cselekvés” elhatározások élményei.

2.1 Bevezető ének

- a./ Gitáros: Békesség (Énekelj 47.)
- b./ Népének: Ez nagy szentség valóban (Hozsanna 112.)
- c./ Taizéi: Áldott légy, Uram

2.2 Bevezető ima (Pázmány Péter imádsága, Hozsanna, 44. old.)

Engedd én Istenem, hogy a te szent Fiad áldozatának gyümölcset érezzem. Az igaz hit és a keresztény szeretetet által szent Fiadba olts be engem, hogy én őbenne és ő én bennem lakozzék. Erősíts engem a menyeyei kenyérnek erejével, hogy a te törvényednek útján soha el ne fáradjak. Engedd Uram, hogy azt az üdvösséget, amelyet nekünk haláloddal nyertél, ez áldozat által magunkhoz kapcsoljuk.

Gyógyítsd meg lelki sebeinket: ne utáld meg, irgalmas szamaritánus, hálátlan szolgádat. Azon szeretetedért, mely téged a földre hozott, tisztítsd meg az én bűnös lelkemet, gyógyítsd gyarlóságaimat, töltsd be az élő kenyérrel minden kívánságomat. Rontsd el bennem a világi kívánságot és felfuvalkodást, önts belém állhatatos hitet, hű reménységet, buzgó szeretetet.

Adj alázatos és szelíd szívet, zabolázd meg nyelvemet, hogy semmi éktelen és rágalmozó beszédet ne szóljon, kösd be szememet, hogy semmi tisztátalanság ne legyen tekintetében. Teljesítsd be lelkemnek éhségét, erősíts engem, nevelj a jóban, vígy be az örök boldogságba. Aki az Atyával és a Szentlélekkel egységben élsz és uralkodol, Isten mindörökkön örökké, amen.

2.3 Szentírási szakasz (Jn 6,49-58)

2.4 Elmélkedés, lelkiismeretvizsgálat (Szent Ágoston)

Ha eltávolodunk tőle, elveszünk,
ha felé fordulunk, feltámadunk,
ha benne maradunk, rendíthetetlenek leszünk,
ha visszafordulunk feléje, újjászületünk,
ha benne lakunk, akkor élünk...

2.5 Záróénekek

- a./ Gítáros: Gyönyörű vagy én Uram (Énekelj 72.)
- b./ Népének: Édes Jézus neked élek (Hozsanna 113.)
Égből szállott szent kenyér (Hozsanna 114.)
- c./ Taizéi: Ne félj, ne aggódj (Énekelj 251.)

3.1 Gondolatébresztő

a./ (Pilinszky János: *Szög és olaj*, 24. old.)

Az Oltáriszentség a legtitokzatosabb, mégis a legforróbb és a legközvetlenebb, s talán valamennyi szentség közül leginkább a szeretet szentsége. Ezt értheti meg legközvetlenebbül a gyermekszív. Akit szeretünk, azt meg kívánjuk ajándékozni: ajándékot adunk neki magunk helyett. Az Oltáriszentségben Jézus az isteni szeretet határaitanságában közvetlenül önmagát adja. Legemberibb éhségünket szenteli meg: a legemberibb (legantropomorfabb) szentség – és a legistenibbi!

b./ (Thomas Merton: *A csend szava*, Bp. 1991. 428-429. old.)

Az Eukarisztia a szó szoros értelmében a szeretet szentsége. A kereszt-ségben az ember újjászületik Krisztus szenvedéséből. Az Eukarisztiaiban viszont teljessé válik bennünk a szeretete, azáltal, hogy a szentség Krisztus szeretetében részesít. Az Eukarisztia az embert tökéletessé teszi a szenvedő Krisztussal való egysége révén.

A szentáldozásban tehát nem mi tesszük a magunkévá Krisztus testét, ahogyan más közönséges ételekkel történik. Ellenkezőleg, Ő az, aki magához asszimilál és átalakít bennünket. Hogyan? A szeretet által beolvaszt misztikus testébe. Mi válunk testének szerves részévé, az ő átalakító ereje által, beleépülve az ő lelki szervezetébe. /.../ E szent lakomára tehát a szeretetnek és a Krisztusban létrejött testvéri egységnek a lakomája. Megosztjuk egymással Krisztus szeretetét: az erősek segítik a gyöngéket, hogy rátaláljanak Krisztusra, a gyöngék viszont lehetőséget adnak az erőseknek, hogy jobban szeressék Jézust az ő tagjaiban. E távlatok nélkül áldozásaink nem érhetik el azt a teljességet és azt az örömet, amellyel Jézus szeretne megajándékozni bennünket. Lelki életünk mindaddig satnya és fejletlen, amíg szeretetének szentségében szeretetünk Jézus iránt csak a Főre irányul, anélkül, hogy őszintén és melegen szeretnénk testvéreinket is, anélkül, hogy törődnénk testi-lelki szükségleteikkel.

c./ (Sziénai Szent Katalin *breviáriuma*, Bp. 61. old.)

A szentáldozás után is megmarad a lélekben a kegyelem, mert Istenünk bennünk hagyja kegyelme lenyomatát, mint ahogy a pecsét hátrahagyja lenyomatát a meleg viaszon: ha fölemelik a pecsétet, lenyomata ottmarad. Tehát nem távozik el a kegyelem a lelkünkől azután sem, hogy a kenyér színe megemésztődött.

3.2 Megfigyelés

- Hány évesen voltam elsőáldozó? Milyen élményt jelentett számomra az elsőáldozás?
- Mit jelent számomra az áldozás? Érzek-e fejlődést, változást magamban az Oltáriszentséghez fűződő viszonyomban?
- Milyen gyakran szoktam áldozni? Mikor nem áldozom? Gyónás és áldozás milyen viszonyban vannak az életemben?
- El tudom-e hinni, hogy a kis ostyában Isten jelen van? Miért?
- Mit teszünk azért, hogy gyermekeink is átérezzék ezt a titkot?
- Milyen idős korban legyenek a gyerekek elsőáldozók? Miért?

3.3 Értékelés

Az Eukarisztia görög eredetű szó, hálaadást jelent. Az Eukarisztia jelzi és megvalósítja az életközösséget Istennel. Isten Krisztusban megszenteli a világot. Az eucharisztikus ünnepelés elővételezi az örök életet, amikor Isten lesz minden mindenkiben. Jézus, amikor megalapította az ő Eukarisztiáját, új és végleges értelmet adott a kenyér és a kehely megáldásának.

Az Eukarisztia és a kereszt, mindkettő botránykő. Ugyanaz a misztérium és továbbra is megmarad a megosztottság forrásának: „Ti is el akartok menni?” (Jn 6,67). Az Úrnak ez a kérdése évezredekben át visszhangzik, mint fölhívás az ő szeretetének felfedezésére.

Az Úr szeretete övéit. Ennek a szeretetnek a zálogát hagyta itt, hogy soha többé ne legyen távol övéitől.

3.4 Cselekvés

- Próbáljuk meg áldozáskor gondjainkat tudatosan félretenni és tudatosítsuk magunkban, hogy Isten velünk van, mellettünk van, kis és nagy bajunkban egyaránt, hiszen önmagát adta értünk!
- Gondolkodjunk el: kell-e változtatnunk az áldozással kapcsolatos szokásainkon (gyakorlás; gyónás; áldozás utáni csendes imádság) és tegyünk egyéni elhatározást.

4. Záróima (Loyolai Szent Ignác)

Krisztus Lelke, szentelj meg engem.
Krisztus teste, üdvözíts engem.
Krisztus vére, ihless meg engem.
Krisztus oldalából folyó víz,
tisztíts meg engem.
Krisztus kínszenvedése, erősíts engem.
Ó édes Jézus, hallgass meg engem.

Szent sebedbe rejsz el engem.
Ne engedd, hogy elszakadjak tőled.
A gonosz ellenségtől oltalmaz engem.
Halálom óráján hívj el engem
és juttass el magadhoz engem,
hogy szentjeiddel dicsérjelek téged,
Mindörökkön örökké. Amen.